

Εκεί που χρειάζονται μαχαίρια, ακούγονται κουτάλια και πιρούνια...

Μετά τα «Ζάππεια» και τα «Συριζάππεια» έρχεται πικρή η αυτογνωσία δια χειλέων Ντράγκι, αλλά και χρήσιμη, στο βαθμό που γίνεται κατανοητό ότι η κάθαρση του πολιτικού συστήματος, η ειρηνική συνύπαρξη των κοινωνικών τάξεων και η κινητοποίηση της πραγματικής οικονομίας στην χώρα μας περνάει, **μόνο και**

υποχρεωτικά, μέσα από τον εκσυγχρονισμό-εκδημοκρατισμό του κράτους, την εξυγίανση της κεντρικής διοίκησης και την ουσιαστική συμμετοχή του μεγάλου πλούτου για την ανασυγκρότηση.

Έτσι, η όποια κυβέρνηση εντός ευρώ, θα έρθει αντιμέτωπη με την διαχείριση της αντίθεσης που σημάδευε χρόνια την πορεία της χώρας και σήμερα καθορίζει την βιωσιμότητά της, οικονομικά και κοινωνικά• **την αντίθεση πελατειακοί-παραγωγικοί**, που σε ιδεολογικό επίπεδο, δεν θα ήταν υπερβολικό να ισχυριστούμε ότι ισοδυναμεί με την αντίθεση ολιγαρχικοί-δημοκρατικοί.

Εκτός αν θεωρούμε δημοκρατικό να καταλαμβάνονται δημόσιες θέσεις εργασίας και να μοιράζεται κρατικό ή ευρωπαϊκό χρήμα με κομματικά ή προσωπικά κριτήρια• αν θεωρούμε δημοκρατικό οι νόμοι να αντιμετωπίζουν πολίτες, επαγγελματικές ή κοινωνικές ομάδες με διαφορετικά μέτρα και σταθμά• αν θεωρούμε δημοκρατικό πολιτικοί και δικαστικοί να νομοθετούν και να αποφασίζουν με κριτήριο το δικό τους συμφέρον• αν γενικότερα θεωρούμε δημοκρατικό **ότι Ελλάδα είναι η Ελλάδα του 30%**.

Αντί όμως οι κυβερνώντες να διαχειρίζονται πραγματικές αντιθέσεις προτιμούν να συντηρούν ένα κακόγουστο θέατρο πολιτικού παραλόγου. Όπως να ισχυρίζονται ότι συγκρούονται με την τρόικα όταν στην πραγματικότητα **συγκρούονται με τις ίδιες τους τις υπογραφές**. Κι απ' την άλλη πλευρά, που

θα'πρεπε ήδη να ετοιμάζονται τα μαχαίρια για τις γάγγραινες που σαπίζουν το σώμα της χώρας, μάλλον ακούγονται **μόνο κουτάλια και πιρούνια**.

Πρόσφατο άρθρο της Deutsche Welle κατέληγε με την φράση: «**ανώμαλες καταστάσεις απαιτούν ανώμαλες λύσεις**». Θα προσθέταμε τους στίχους με τους οποίους αρχίζει το ποίημα του Γιέιτς «Η Δευτέρα Παρουσία»: «**Γυρίζοντας ολοένα σε κύκλους που πλαταίνουν / Το γεράκι δεν μπορεί ν'ακούσει πια το γερακάρη**»

Δ. Τρικεριώτης ([Follow on Twitter](#))